

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **E. B.**, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem, se sídlem Prokopa Holého 130/15, Děčín IV, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM - 12/VL - 07 - 12 - 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 3. 2008, č. j. 63 Az 9/2008 - 21,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM - 12/VL - 07 - 12 - 2008, kterým byla podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozhodnutí postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že své zpětvzetí učinil v omylu, neboť byl k tomuto kroku vyzván Policií České republiky, aby tak splnil podmínku pro zahájení řízení o přiznání trvalého pobytu. To se však nestalo a místo toho bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění. Stěžovatel nadále trvá na argumentech původní žaloby.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. v kontextu s § 120 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování. Nejvyšší správní soud tedy posuzuje správnost postupu soudu k právnímu stavu, který zde byl v době rozhodování krajského soudu. V daném případě zpětvzetí žaloby nevykazovalo žádné pochybnosti, projevená vůle byla jasná, jednoznačná a podpis stěžovatele po srovnání s podpisy na listinách ve správním spise rovněž nevykazoval pochybnosti o jeho pravosti. Krajský soud tedy vycházel z jasného právního stavu a nepochybil, když řízení (za situace jasného, jednoznačného a stěžovatelem řádně podepsaného zpětvzetí žaloby) v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vezme-li návrhovatelský návrh zpět, soud řízení usnesením zastaví. Jde-li o společný návrh více osob, musí být pro účinné zpětvzetí návrh vzat zpět všemi osobami. Vzhledem k tomu, že v daném případě se nejednalo o společný návrh více osob a projev vůle nevzbuzoval žádné pochybnosti, soud řízení o kasační stížnosti řádně a v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. Argumentace stěžovatele ohledně jeho motivací není v takovém případě relevantní. Soud není povinen (ani schopen) zkoumat pohnutky a motivy jasného písemného právního úkonu. Právní úkony vyjádřené slovy je podle základních interpretačních pravidel (§ 35 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku) nutno vykládat podle jejich jazykového vyjádření, i podle vůle toho, kdo právní úkon učinil, není-li ovšem tato vůle v rozporu s jazykovým projevem. V daném případě byly navíc vůle i jazykové vyjádření ve shodě (stěžovatel měl v době podávání skutečnou vůli ke zpětvzetí žaloby) - nesouladné, či rozporné mohly být maximálně motivy a důvody, které však pro posouzení právního úkonu, jeho platnosti a účinnosti, nejsou určující.

Protože Krajský soud v Ostravě řízení zastavil v souladu se zákonem, Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl

předseda

senátu